YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

10 päivänä marraskuuta 2004 *

Asiassa T-316/04 R,

Wam SpA, kotipaikka Cavezzo di Modena (Italia), edustajanaan asianajaja E. Giliani,

hakijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Di Bucci ja E. Righini, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastapuolena,

jossa hakija vaatii valtiontukea C 4/2003 (ex NN 102/2002) koskevan 19.5.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004) 1812 lopullinen täytäntöönpanon lykkäämistä,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Komissio on 19.5.2004 tehnyt päätöksen K(2004) 1812 lopullinen (jäljempänä riidanalainen päätös), joka koskee Italian tasavallan hakijalle myöntämää valtiontukea C 4/2003 (ex NN 102/2002).

2 Komissio toteaa riidanalaisessa päätöksessä, että hakija on saanut vuosina 1995 ja 2000 kaksi halpakorkoista lainaa italialaisen 29.6.1981 annetun lain nro 394/81 nojalla, joka on tarkoitettu helpottamaan italialaisten yritysten pääsyä sellaisten valtioiden markkinoille, jotka eivät kuulu Euroopan unioniin (jäljempänä kyseessä olevat tuet).

3 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa säädetään, että kyseessä olevat tuet kuuluvat EY 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, että tuista ei ole annettu tietoa komissiolle EY 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja että tuet ovat sääntöjen vastaisia.

4 Riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa velvoitetaan näin ollen perimään takaisin 48 054,41 euron suuruinen summa, johon lisätään korot 24.4.1996 lukien, ja 104 930,65 euron suuruinen summa, johon lisätään korot päätöspäivästä lukien.

5 Hakija on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamossa 2.8.2004 kirjatulla kanteella nostanut EY 230 artiklan nojalla kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi.

6 Hakija on erillisellä kirjelmällä, joka on kirjattu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamossa 30.9.2004, jättänyt EY 242 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen nojalla välitoimihakemuksen riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi. Hakija vaatii lisäksi, että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

7 Komissio esitti 14.10.2004 kirjalliset huomautuksensa käsiteltävänä olevasta välitoimia koskevasta hakemuksesta sille työjärjestyksen 105 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetetussa määräajassa. Komissio vaatii täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen hylkäämistä ja hakijan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

8 Yhdessä luettujen EY 242 ja EY 243 artiklan sekä EY 225 artiklan 1 kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi, jos se katsoo olosuhteiden sitä edellyttävän, määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista.

9 Työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris). Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa niin, että täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus on hylättävä, jos jokin edellytyksistä ei täyty (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta). Välitoimista päättävä tuomari myös punnitsee tarpeen vaatiessa kyseessä olevia etuja (asia C-107/99 R, Italia v. komissio, määräys 29.6.1999, Kok. 1999, s. I-4011, 59 kohta).

10 Vaadittujen toimenpiteiden on lisäksi oltava luonteeltaan väliaikaisia siten, ettei niillä etukäteen oteta kantaa esillä oleviin oikeudellisiin seikkoihin tai tosiseikkoihin eikä tehdä etukäteen tyhjiksi pääasiassa myöhemmin annettavan päätöksen vaikutuksia (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 22 kohta).

11 Lisäksi välitoimista päättävällä tuomarilla on kokonaisarvioinnissa laaja harkintavalta, ja se voi asian ominaispiirteiden perusteella vapaasti päättää, miten ja millaisessa järjestyksessä se tutkii nämä erilaiset edellytykset, sillä yhteisön oikeudessa ei ole oikeussääntöä siitä, miten tuomioistuimen on arvioitava sitä, onko asiassa tarpeen määrätä välitoimia (em. asia komissio v. Atlantic Container Line ym., määräyksen 23 kohta).

12 Välitoimista päättävä tuomari katsoo asiakirja-aineiston perusteella, että sillä on käytettävissään kaikki tarvittavat tiedot esillä olevan hakemuksen ratkaisemiseksi ilman, että ennen asian ratkaisemista olisi tarpeen kuulla asianosaisten suulliset lausumat.

Asianosaisten lausumat

13 Hakija tuo esille, että kaikki vaaditun välitoimen myöntämisen edellytykset täyttyvät kyseessä olevassa tapauksessa.

14 Hakija vetoaa pääasiaa koskevan kanteensa yhteentoista kanneperusteeseen, jotka esitetään myös välitoimia koskevassa hakemuksessa, tarkoituksenaan osoittaa, että fumus boni juris -edellytys täyttyy. Kyseessä olevat perusteet liittyvät useiden yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden loukkaamiseen sekä EY 87, EY 88, EY 253 artiklan ja EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 69/2001 (EYVL L 10, s. 30) 2 artiklan b alakohdan rikkomiseen. Hakija liittää hakemukseensa useita asiakirjoja ja todistajanlausuntojen antamista koskevia tarjouksia fumus boni juris -edellytyksestä ja etenkin siitä, olivatko komission mainitsemat tuet omiaan vaikuttamaan kilpailuun.

15 Siltä osin kuin on kyse kiireellisyyttä koskevasta edellytyksestä, hakija tuo esille, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano johtaisi peruuttamattomaan tilanteeseen, jossa syntyy korjaamatonta vahinkoa. Tähän liittyen hakija vetoaa neljään kiireellisyysperusteeseen.

16 Ensimmäiseksi riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano johtaisi lain nro 394/81 soveltamisen päättymiseen, joka johtaa italialaisten yritysten asettautumista kolmansiin maihin tukevan rahoituksen lakkauttamiseen niin, että italialaiset investoinnit näillä markkinoilla vähenevät ja italialaisten yritysten, mukaan luettuna hakija, asema heikkenee.

17 Toiseksi hakija esittää, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano pakottaisi Italian tasavallan nostamaan kanteita lain nro 394/81 voimaantulon jälkeen eli vuodesta 1981 lähtien myönnettyjen tukien takaisinperimiseksi, mikä aiheuttaisi vahinkoa kaikille tuensaajayrityksille, talouden tasapainon korjaamattoman vääristymisen sekä epävarmuuden ja epäluulon ilmapiirin Italian yritysten keskuudessa.

18 Kolmanneksi hakija esittää, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano johtaisi hakijaa koskevien rahoitussopimusten mitättömyyteen ja velvollisuuteen maksaa välittömästi takaisin 1 480 000 euron suuruinen summa, mikä vaarantaisi hakijan olemassaolon. Sama koskee myös muiden yritysten tekemiä sopimuksia, mikä aiheuttaisi niille ja kansalliselle taloudelle korjaamatonta vahinkoa.

19 Neljänneksi hakija lisää, että italialainen lainsäätäjä voisi ottaa uusilla säännöksillä käyttöön nyt voimassa olevista säännöksistä poikkeavat rahoitustuet niin, että hakija ei voisi enää saada hyväkseen kyseessä olevien tukien palautusta siinä tapauksessa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen.

20 Siltä osin kuin on kyse kyseessä olevien etujen punninnasta, hakija katsoo, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen olisi kaikkein tasapainoisin ratkaisu, sillä kyseessä olevan päätöksen välitön täytäntöönpano aiheuttaisi vakavia ja korjaamattomia vahinkoja ei pelkästään hakijalle, vaan myös Italian taloudelle ja Euroopan taloudelle ja koska täytäntöönpanon lykkääminen ei aiheuttaisi mitään vahinkoa riidanalaisen päätöksen tehokkuudelle siinä tapauksessa, että pääasiaa koskeva kanne hylättäisiin.

21 Komissio ei esitä lainkaan huomautuksia, jotka koskisivat hakijan fumus boni juris -edellytykseen liittyviä perusteluja, ja katsoo, että hakemus on joka tapauksessa selvästi perusteeton kiireellisyyden ja etujen punninnan osalta.

22 Tältä osin komissio korostaa, että hakija ei ole tuonut esille mitään sellaista seikkaa, jonka perusteella voitaisiin todeta, että vaaditut toimet ovat kiireellisiä. Komission mukaan kaikilla niillä perusteilla, jotka liittyvät Italian taloudelle ja yleensäkin italialaisille yrityksille aiheutuvaan vahinkoon, ei ole merkitystä hakijan omaa etua koskevan kiireellisyyden osoittamiseksi, mitä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan edellytetään. Hakija ei ole osoittanut, että väitetty vahinko voisi vaarantaa sen olemassaolon markkinoilla. Joka tapauksessa vahinko, johon vedotaan, on täysin hypoteettinen eikä siitä ole esitetty mitään näyttöä.

23 Komissio katsoo, että etujen punninnassa päädytään selvästi sen kannan mukaiseen lopputulokseen, kun otetaan huomioon, että väitetyn vahingon syntyminen on täysin hypoteettinen kun taas yhteisön intressi panna päätös täytäntöön on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tuen saajan etua tärkeämpi.

24 Lopuksi komissio korostaa sitä, että hakijan tarjoamilla todistajanlausunnoilla ei ole asiassa merkitystä, sillä ne eivät koske millään tavoin kiireellisyyttä koskevaa edellytystä tai etujen punnintaa.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiassa

25 Välitoimista päättävä tuomari katsoo, että kyseessä olevassa tapauksessa on aivan ensin arvioitava kiireellisyyteen liittyvää edellytystä.

26 Vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella on tältä osin selvää, että välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sen perusteella, missä määrin asiassa on tarpeen

määrätä välitoimia niitä hakeneelle asianosaiselle aiheutuvan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi. Kyseessä olevan asianosaisen kuuluu näyttää toteen, ettei se voi odottaa pääasiassa annettavaa tuomiota tällaista vahinkoa kärsimättä (ks. asia T-181/02 R, Neue Erba Lautex v. komissio, määräys 3.12.2002, Kok. 2002, s. II-5081, 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

27 Vahingon välitöntä uhkaa ei tarvitse näyttää toteen ehdottoman varmasti, sillä — varsinkin silloin, kun vahingon syntyminen riippuu useiden seikkojen yhteisvaikutuksesta — riittää, että vahingon syntyminen on ennustettavissa riittävän todennäköisesti. Hakijan on kuitenkin näytettävä toteen tosiseikat, joiden perusteella tällaista vahinkoa voidaan pitää vakavana ja korjaamattomana (ks. asia C-278/00 R, Kreikka v. komissio, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8787, 15 kohta ja em. asia Neue Erba Lautex v. komissio, määräyksen 83 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28 Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sen toteennäyttämiseksi, että kiireellisyyttä koskeva edellytys täyttyy, hakijan on osoitettava, että täytäntöönpanon lykkääminen tai muut vaaditut välitoimet ovat tarpeellisia hakijan omien etujen vuoksi (ks. vastaavasti asia 12/64 R, Ley v. komissio, määräys 4.5.1964, Kok. 1964, s. 175). Sitä vastoin hakija ei voi vedota vahinkoon, joka aiheutuu muulle kuin hänen omalle edulleen, kuten vahinkoon yleiselle edulle tai kolmansien oikeuksille, olivatpa nämä yksityisiä henkilöitä tai valtio (ks. vastaavasti asia 112/88 R, Union des producteurs de cédrats de Crète v. komissio, määräys 6.5.1988, Kok. 1988, s. 2597, 20 kohta ja asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 136 kohta). Tällaiset edut voidaan tarvittaessa ottaa huomioon vain punnittaessa kyseessä olevia etuja (ks. em. asia Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräyksen 136 kohta).

29 On vielä muistutettava, että vaikka vakiintuneesti on katsottu, että lukuun ottamatta poikkeuksellisia olosuhteita taloudellista vahinkoa ei voida pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavana, koska siitä voidaan myöhemmin maksaa korvausta, niin on katsottu yhtä lailla vakiintuneesti, että välitoimi on perusteltu siinä tapauksessa, että vaikuttaa siltä, että tällaisen toimenpiteen puuttuessa hakija joutuisi sellaiseen tilanteeseen, joka voisi vaarantaa sen olemassaolon ennen pääasian käsittelyn päättävän ratkaisun antamista tai muuttaa peruuttamattomasti sen asemaa markkinoilla (em. asia Neue Erba Lautex v. komissio, määräyksen 84 kohta; asia T-169/00 R, Esedra v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 20.7.2000, Kok. 2000, s. II-2951, 45 kohta ja asia T-148/04 R, TQ3 Travel Solutions Belgium v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 27.7.2004, 46 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

30 On siis tutkittava, onko hakija näyttänyt riittävästi toteen, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano ennen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pääasiassa nostettuun kanteeseen antamaa ratkaisua aiheuttaisi vahinkoa hakijan omille eduille niin, että hakijan toiminnan jatkuminen vaarantuu tai hakijan asema markkinoilla muuttuu peruuttamattomalla tavalla.

31 Tässä yhteydessä on todettava, että hakija ei ole esittänyt mitään sellaista näyttöä, jonka perusteella välitoimista päättävä tuomari voisi päätyä kyseiseen johtopäätökseen. Päinvastoin ne kiireellisyyttä koskevat perusteet, joihin hakija vetoaa välitoimihakemuksessaan, ovat yleisluonteisia ja hypoteettisia eikä niiden tueksi ole esitetty tarpeellista selvitystä.

32 Siltä osin kuin on kyse hakijan niistä väitteistä, jotka koskevat lain nro 394/81 soveltamisen päättymisen seurauksia italialaisille yrityksille, Italian taloudelle ja Euroopan taloudelle eli rahoituksen lakkauttamista, kaikkien kyseisen lain nojalla tehtyjen rahoitussopimusten purkamista ja toimenpiteitä aikaisemmin myönnettyjen tukien takaisinperimiseksi, on todettava, että sen lisäksi, että väitteet eivät koske hakijaa välittömästi eikä niillä siten ole merkitystä kiireellisyyttä koskevan edelly-

tyksen tutkimisen kannalta, ne ovat täysin hypoteettisia eikä niiden tueksi ole esitetty mitään selvitystä. Päinvastoin ja kuten komissio perustellusti korostaa, riidanalaisen päätöksen 125 kohdassa mainitaan nimenomaisesti, että päätöksellä ei puututa lailla nro 394/81 luodun kansallisen järjestelyn yhteismarkkinoille soveltuvuuteen.

33 Lisäksi on todettava vastoin sitä, mitä hakija vaikuttaa väittävän, että se haitta, joka syntyy yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todetun valtion tuen saajiksi katsottujen henkilöiden eduille, kuuluu kaikkiin sellaisiin komission päätöksiin, joilla edellytetään kyseisten tukien takaisinperintää, eikä tällaisen haitan itsessään voida katsoa olevan vakava ja korjaamaton vahinko riippumatta siitä, miten väitetyn erityisen haitan vakavuutta ja korjaamattomuutta konkreettisesti arvioidaan kussakin tapauksessa (em. asia Kreikka v. komissio, määräyksen 21 kohta).

34 Siltä osin kuin on kyse riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon konkreettisista vaikutuksista hakijan tilanteeseen, on todettava, että hakija väittää yleisluonteisesti vain, että talouden tasapainossa tapahtuu peruuttamaton muutos ja että italialaisten yritysten, mukaan lukien hakija, asemalle markkinoilla aiheutuu korjaamatonta vahinkoa, yrittämättä edes esittää näyttöä väitteistään.

35 Mitä lisäksi tulee hakijan perusteluun siitä, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano johtaisi rahoitussopimusten mitättömyyteen ja velvoittaisi hakijan maksamaan 1 480 000 euron suuruisen summan, minkä väitteen komissio kiistää ja korostaa, että palautettavan summan suuruus ei vastaa päätöksessä määrättyä, mikä on vain

48 054,41 euron ja 104 930,65 euron suuruiset summat lisättyinä koroilla, on todettava, että hakija esittää yleisluonteisia väitteitä yrittämättä osoittaa, että väite perustuu tosiasioihin tai että kyseessä olevan summan maksaminen vaarantaa hakijan olemassaolon.

36 Lopuksi hakijan neljäs perustelu, joka koskee sitä, että Italian tasavalta voisi tulevaisuudessa muuttaa tukijärjestelmää, jonka tukia hakijalle on myönnetty, siten, että hakija ei voisi enää saada palautetuksi kyseisiä tukia siinä tapauksessa, että päätös kumotaan, on samoin hypoteettinen eikä sen tueksi ole esitetty mitään selvitystä. Kuten komissio lisäksi korostaa, hakijan on kyseisessä tapauksessakin mahdollista nostaa myöhempiä kanteita Italian tasavaltaa tai komissiota vastaan, eikä hakija esitä mitään perustetta sen näyttämiseksi, ettei se voisi nostaa kyseisiä kanteita etujensa suojelemiseksi.

37 Edellä esitetyillä perusteilla, koska hakija ei ole esittänyt mitään selvitystä niiden väitteidensä tueksi, jotka koskevat vakavan ja korjaamattoman vahingon syntymistä, joka johtuisi riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanosta, on todettava, että hakija ei ole osoittanut, että jos riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevaa hakemusta ei hyväksytä, sille aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

38 Tästä johtuu, että täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen kiireellisyysedellytyksen täyttymistä ei ole näytetty riittävällä tavalla. Näin ollen välitoimihakemus on hylättävä ilman, että olisi tarpeen arvioida, täyttyvätkö muut täytäntöönpanon lykkäämistä koskevat edellytykset.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Välitoimihakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 10 päivänä marraskuuta 2004.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti